

Classic Poetry Series

Johan Herman Wessel
- poems -

Publication Date:

2012

Publisher:

Poemhunter.com - The World's Poetry Archive

Johan Herman Wessel(6 October 1742 - 29 December 1785)

Johan Herman Wessel was a Norwegian-Danish poet. Some of his satirical poems are still popular.

Biography

The son of a painter, he was born and raised in Vestby, Akershus, Norway, and was the elder brother of mathematician Caspar Wessel. He was a relative of the naval hero Peder Tordenskjold.

Living most of his (bohemian) life in Copenhagen dependent on casual work and weakened by a bad health and drinking Wessel became the popular and admired centre of Norske Selskab ("The Norwegian Society") a very important club of Norwegian literary figures cultivating their national identity in Copenhagen, and writing in classical metres.

First of all Wessel is known for his many humorous and satiric verse tales (ed. 1784-1785), referring to man's foolishness and injustice. Most famous is Smeden og Bageren ("The Smith and the Baker") about the only smith of a village who is pardoned for manslaughter since the village people need one, while a more superfluous baker is executed instead (there are two bakers, the village only needs one) in order to observe the rules that "life pays life".

In Herremanden ("The Squire") a man coming to Hell makes unpleasant discoveries of the origin of his own son while Hundemordet ("The Dog Murder") tells about wrangle about trivial things.

The style of Wessel is deliberate elaborate and digressive and at the same time elegant and witty. Another genre is the epigram that he mastered, especially his short, witty, impudent, precise and also self-ironic commemorative poems. Many of them are still quoted.

His satirical play Kierlighed uden Strømper (i. e. Love without Stockings, 1772—with epilogue, 1774) is a generic parody of neoclassical tragedy; it takes place in a daily milieu of banal conflicts but observes the formal rules of "heroic language". It is still performed.

Another play is Anno 7603, written in 1781. It has a low literary value, and it has never been performed—it is held in such low esteem that it is often omitted from

lists of his works —but it has some cult status since this is one of the first examples of time travel in fiction. The main characters, Leander and Julie, are moved by a fairy to a future (AD 7603) in which gender roles have been switched and only women are allowed to fight in the military.

The traditional restaurant Wesselstuen in Bergen, Norway contains many of his works as decorations.

Concerning Brewer Walt

Her lies poor Walt,
He brewed good malt,
His only fault.

Johan Herman Wessel

Epitaph

I, the late Owe Gierløv Meyer,
Did stupid things my life entire,
Though this time I did five of them,
The last of which was quite a gem;
For I went home and cut my throat,
And here I sit, in Hell's deep moat,
Where now the devil sets on fire
Me, the late Owe Gierløv Meyer.

Johan Herman Wessel

Kierlighed Og Smørrebrød

At Smørrebrød er ikke Mad,
Og Kierlighed er ikke Had,
Det er for Tiden hvad jeg veed
Om Smørrebrød og Kierlighed.

Johan Herman Wessel

Lyksalighed

Lad Andre tænke, sige,
Guld gør os lykkelige;
Jeg fandt mit Himmerige,
Min Pige! i dit Skiød.

Johan Herman Wessel

Småvers

Den, som aldrig turde drikke
Eør Kierlighed er Viin
Naar jeg formaaer, jeg gierne vil
Alt det, som i Ungdommen glæde os kan
Mærk derpaa!
Efter mine ringe Evner
N. N. er mit Navn
Afholdenhed! du Vises Dyd
Afholdenhed er en deilig Dyd
Kære Børen, ta'er jer vare
En Stambog
Igeledes
Jeg troer, jeg i en Bog har læst
Til Hr. K. og hans Kone paa deres ellefte Bryllupsdag
Ønsket
Impromptu over Tandpine
Til Luft-Skipperne
Afbefaling paa en Ansøgning om Ansættelse ved Veivæsenet
Med en Gave til Sygecassen
Til Digterens Hustru
Paa Sammes Fødselsdag
Impromptu til Mad. Juel paa hendes Fødselsdag
Til Fru Walter
Ved en Vens Bortreise til Norge
Afskeds-Sang
□

Johan Herman Wessel

Smeden Og Bageren

Der var en liden Bye, i Byen var en Smed,
Som farlig var, naar han blev vred.
Han sig en Fiende fik; (dem kan man altid faae,
Jeg ingen har, det gaae
5Min Læser ligesaa!)
Til Uhæld for dem begge to
De træffes i en Kroe,
De drak (jeg selv i Kroe vil drikke;
For andet kommer jeg der ikke.
10Anmærk dog, Læser! dette:
Jeg immer gaaer paa de honette.)
Som sagt, de drak,
Og efter mange Skieldsord, hidsigt Snak,
Slaaer Smeden Fienden paa Planeten.
15Saa stærkt var dette Slag,
At han saae ikke Dag,
Og har ei siden seet'en.

Straks i Arrest blev Smeden sat.
En Feldskiær faaer den Døde fat,
20Og om en voldsom Død Attest hensender.
Den Mordere forhøres og bekiender.
Hans Haab var, at han skulle hisset gaae,
Og der Forladelse af sin Modstander faae.
Men hør nu Løier! netop Dagen,
25Før Dom skal gaae i Sagen,
Fremtriner fire Borgere
For Dommeren; den mest veltalende
Ham saa tiltalede:

„Velviseste!
30Vi veed, paa Byens Vel De altid see;
Men Byens Vel beroer derpaa,
At vi vor Smed igien maae faae.
Hans Død opvækker jo dog ei den Døde?
Vi aldrig faaer igien saa duelig en Mand.
35For hans Forbrydelse vi alt for grusomt bøde,
Om han ei hielpes kan.“ -

„Betænk dog, kiere Ven! der Liv for Liv maae bødes.“ -
„Her boer en arm udlevet Bager,
Som Pokker snart desuden tager.
40Vi har jo to, om man den ældste tog af dem?
Saa blev jo Liv for Liv betalt.“ -
„Ja,“ sagde Dommeren, „det Indfald var ei galt.
Jeg Sagen at opsette nødes;
Thi i saa vigtig Fald man maae sig vel betænke,
45Gid vores Smed jeg Livet kunde skienke!
Farvel godt Folk! jeg gjør alt, hvad jeg kan.“ -
„Farvel velvise Mand!“ -

Han bladrer i sin Lov omhyggelig;
Men finder intet der for sig,
50Hvorved forbuden er, for Smed at rette Bager;
Han sin Beslutning tager,
Og saa afsiger denne Dom:
(Hvem, som vil høre den, han kom!)
„Vel er Grovsmeden Jens
55For al Undskyldning læns,
Og her for Retten selv bekiendte,
Han Anders Pedersen til Evigheden sendte;
Men da i vores Bye een Smed vi ikkun have,
Jeg maatte være reent af Lave,
60Ifald jeg vilde see ham død.
Men her er to, som bager Brød.“

„Thi kiender jeg for Ret:
Den ældste Bager skal undgielde det,
Og for det skedte Mord med Liv for Liv bør bøde,
65Til velfortiente Straf for sig
Og ligesindede til Afskye og til Skræk.“

Den Bager græd Guds jammerlig,
Da man ham førte væk.

Moral

Beredt til Døden altid vær!
70Den kommer, naar du mindst den tænker nær.

The Poet's Epitaph Upon Himself

He ate and drank, was never glad,
His boot heels he wore down one side;
Ambition – that he never had,
And finally just upped and died.

Johan Herman Wessel

The Smith And The Baker

Johan Herman Wessel